

Nederland blijft Curaçao maar aan het lijntje houden

door Aart G. Broek

De meeste inwoners van Curaçao liggen niet wakker van de 'koloniale bemoeienis' van Nederland, nu ook de verkiezingen van 28 april door het moederland georganiseerd gaan worden. Maar wordt het niet eens tijd dat het moederland eens echt besluit wat het met Curaçao wil?

'Het is triest en doet veel pijn,' zo brulde de Curaçaose politicus Menki Rojer enkele dagen terug met de nodige emotie, 'om te zien dat Curaçaoënaars de kolonisator, de onderdrukker en slavendrijver uitnodigt om zich met onze zaken te komen bemoeien. Zeg maar [...] om een vuurpeloton op ons af te sturen. Als we moeten sterven in deze strijd, zo zij het'.

Meer grip

Nadat het Nederland niet was gelukt om de Antilliaanse eilanden tot onafhankelijkheid te bewegen, zoals Suriname in 1975, veranderde in 1990 het beleid in het tegenovergestelde. Sinds deze beleidsommezwaai heeft Nederland in toenemende mate grip op de eilanden gekregen. Los van de traditionele moederlandse taken met betrekking tot paspoort, buitenlandse betrekkingen en defensie, geldt de toegenomen betrokkenheid zeker in financieel, justitieel en politieel opzicht.

Nederland zag zich vorige week genoodzaakt om zelfs de organisatie van de verkiezingen in Curaçao, die voor 28 april staan uitgeschreven, naar zich toe te trekken. Door een Algemene Maatregel van Rijksbestuur werden die verkiezingen officieel bij de hoogste vertegenwoordiger van het moederland ondergebracht: de gouverneur.

Bombastisch

Deze zet zorgde voor Rojers bombastische uitspraak, maar het merendeel van de Curaçaoënaars ligt niet wakker van deze 'koloniale' bemoeienis. De garantie dat de verkiezingen er komen, is van doorslaggevend belang. Het Nederlandse ingrijpen werd echter ingegeven door een specifieke bedreiging: Gerrit Schotte. De ervaringen die Nederland en Curaçao hebben opgedaan met Schotte zijn weerzinwekkend. Als minister-president, van oktober 2010 tot in september 2012, ondermijnde Schotte onder meer het functioneren van invloedrijke

zelfstandige bestuursorganen, de inlichtingendienst en de Centrale Bank van Curaçao en Sint-Maarten. Schotte wilde de aangekondigde verkiezingen blokkeren. Hij is de leider van de grootste partij (MFK) in de Staten van Curaçao (het parlement) en die invloed behoudt hij graag. Schotte kan geen minister worden vanwege het lopende proces, maar als volksvertegenwoordiger in de Staten van Curaçao is hij dé motor achter het recent aangetreden interim-kabinet.

Die dreiging van Schotte is met de ingreep van Nederland om de verkiezingen te organiseren niet verdwenen. Schotte kan zomaar de draad weer oppakken. Weliswaar wacht hem een gevangenisstraf wegens omkoping, witwassen en valsheid in geschrifte, maar dankzij het beroep dat zijn advocaten hebben aangetekend tegen het vonnis, loopt hij vooralsnog vrij handelend rond.

Het wordt algemeen aangenomen dat Schotte mede aangestuurd werd en wordt door een maffioze organisatie. Hij is daarmee de nodige verplichtingen aangegaan en heeft zijn 'klus' nog niet geklaard. Hij wil graag door. De kans voor Schotte om de draad weer op te pakken leek er met het interim-kabinet dat er nu zit weer te komen.

Na het bekendmaken van de Algemene Maatregel van Nederland ging Schotte onmiddellijk als een straatvechter de verkiezingsstrijd aan. Hij pronkt met de veren van voorgaande kabinetten, (onder)handelt alsof hij minister is, garandeert bedrijfscontinuïteit van een failliete vliegmaatschappij, doet publiekelijk kostbare toezeggingen variërend van arbeidsplaatsen tot het hernieuwde aansluiten op water zonder compensatie voor wanbetalingen te verlangen. Er zullen nog veel meer cadeautjes worden uitgedeeld om hem, zijn partij en verwante geesten uit andere partijen de meerderheid te bezorgen. Dat is stellig niet uitgesloten, al ligt dit niet zonder meer in de lijn der verwachting. Hij heeft teveel op zijn kerfstok om nog lang zijn gang te kunnen gaan.

[Gerrit Schotte is volksvertegenwoordiger op Curaçao. Eerder was hij er premier. Er loopt een proces tegen hem, omdat hij nogal wat op z'n kerfstok heeft. Nederland is bang dat hij het weer voor het zeggen krijgt op het eiland.]

Bron: *Nederlands Dagblad*, 06 april 2017

[Meer](#) over Aart G. Broek bij Uitgeverij In de Knipscheer